

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Dunaj in dunajske volitve.

Marljiv slovenski kmet pač nima časa in tudi ne priložnosti, da bi sledil vsemu, kar se godi po širnem svetu. Znano je pa vsaj površno menda vsakemu, da so bile na Dunaju velike in hude volitve v občinski zbor. Saj je tudi v domači okolici mnogokrat hud boj, posebno če se hoče pregnati iz županskega sedeža kak mož, ki se šteje velikanskega Nemca, dasiravno zna komaj svoje ime podpisati, in dasiravno mu mora občinski pisar pošteno pretolmačiti vse nemške dopise. Tudi pri nas se vse pripravlja na volitve; sklicujejo se shodi, na katerih se volilci skušajo pridobiti za tega ali onega kandidata. Umljivo je torej, kako je vrelo po Dunaju, kjer stopi na volišče 100.000 mož. Da bo pa cenje nim čitateljem položaj na Dunaju bolj znan, hočemo nekoliko poseči nazaj v preteklost.

Dunaj se je pred kratkim časom zelo povzdignil. Pred petdesetimi leti še niso stale na „Ringu“ velikanske palače, niso bili narejeni krasni drevoredi, in konjska železnica še ni vodila na mestu, kjer je bil nekdanj močen zid in jarek v bran sovražniku. Dunajčani so takrat enoglasno volili župana, ki je miroljubno vladal nad svojimi pohlevnimi meščani.

Ali prišlo je drugače. Kjer raste bogastvo, raste tudi siromaštvo. Nekaterim bogatašem se je posrečilo, da so dobili vso kupčijo in obrt v svoje roke, na kar so mali obrtniki polagoma propadli. In ko se je tako zasukalo, so začeli bogataši, večinoma židi, ravnati po svoje. Obrtnik, ki je poprej dobro preživel sebe in svoje, je moral zapreti svojo prodajalnico in delati judu noč in dan, da je mogel živeti.

Tako je tudi dandanes. Kdor hoče imeti novo obleko, gre v kako veliko prodajalnico,

kjer ima vsega na izbiro, in še za tako malo ceno, za kakoršno mu kak mal obrtnik pač ne more dati. To je le mogoče, ker imajo judi na stotine delavcev, ki morajo za silno boren zaslužek trdo delati.

Židi pa nimajo samo kupčije in obrti v svojih rokah, ampak uplivajo tudi na politične razmere. Z židi v zvezi so skoraj vsi drugi bogataši, kakor tudi plemenitaši, ki na Dunaju vladajo. Vsi ti skupaj so ena velika stranka in se imenujejo liberalci. „Liber“ je latinska beseda in pomeni „prost“. Liberalci hočejo biti prosti v svojem delovanju in hočejo spraviti vse pod roke, da bi mogli potem po svojih načelih napredovati, in zato se imenujejo tudi naprednjaki. Liberalcem ravno nasprotni so klerikalci. Klerus se pravi po naše duhovščina. Klerikalci so torej duhovniki in tisti posvetni gospodje, ki z duhovščino držijo. Smoter teh je, ljudstvo obdržati v stari veri in po krščanskem potu, potu pravičnosti in marljivosti, doseči to, kar bi bilo v časi in večni blagor. Ostati hočejo pri starih načelih in ohraniti, kar smo sprejeli od svojih pradedov, zato se imenujejo tudi konservativci, to je ohranitelji ali obvarovalci.

Ti dve stranki, liberalci in klerikalci, si nasprotujejo v svojem delovanju. Ali klerikalna stranka je bila na Dunaju vedno v manjšini. Liberalci so imeli v rokah tudi mestno občino in so tam delali, kar se jim je splošno.

Prišli pa so drugi časi. Delovanje in odločilna beseda judovskih in judom prijaznih mogočnejev je spravljal ljudstvo v vedno večjo bedo. Judi že imajo svojo posebno srečo. Ves raztrgan in zanemarjen se priklati jud iz Poljskega ali iz Galicije na Dunaj. Tukaj začne najprvo barantati z žveplenkami. Teden pozneje nosi že trake, bilježnice in krtače. S tem hodi

po gostilnah in miroljubnega gosta s sladkimi besedami tako dolgo nadleguje, da mu človek res da par krajcarjev za slabo robo, samo da se ga znebi. Pol leta pozneje ima ta žid že svojo prodajalnico, in v par letih hodi ves v zlatu in z debelim trebuhom kot nov baron v občinsk zbor, v deželni zbor in v državni zbor. Ni čuda torej, da glasuje vedno za to, kar je njegovim rojakom v korist.

Tako delovanje so videli plemeniti možje. Videli so, da bo ljudstvo, krščansko ljudstvo prišlo ob vse svoje premoženje in pravice, če se mogočnemu židovskemu uplivu ne pride pravočasno v bran. Zato je pa treba ljudstvu voditeljev, ki se ne dajo kar meni nič tebi nič ustrašiti, in taki voditelji so se našli.

Proti židovskemu delovanju so ustali pogumni, neustrašivi možje, njim na čelu dr. Lueger. V kratkem času je nastala okoli prvoborilcev mogočna armada, ki se bojuje v hudem boju z židovi, in ta armada se imenuje antisemitska. „Antisemit“ se pravi „nasprotnik semitov“, to je židov in njih privržencev. Dr. Lueger, rojen Dunajčan in po svojem poklicu odvetnik, pritekel je ljudstvu na pomoč, z njim v prvi vrsti princ Liechtenstein, Gregorij, Schneider in drugi.

Kakor že omenjeno, so imeli liberalci mestno občino popolnoma v svojih rokah — do lanskega leta. Polagoma pa so prišli v občinski zbor antisemiti, ki pa so morali lepo molčati, ker jih je bilo premalo. Ali lani spomladi jih je že bila tretjina, ki je lahko liberalce povsod ovirala. Zlato verižico županske časti je nosil tedaj dr. Gröbl, liberalec z dušo in telesom. Njegovim prvim namestnikom je bil izvoljen in potrjen dr. Lueger, katerega se je pa dr. Gröbl tako zbal, da je odložil svojo čast, češ, dasiravno se

LISTEK.

Narodne pesmi.

Že dolgo je tega, kar se je pojavila med slovenskim zavedništvom težnja in želja po narodnih pesmih. Po vseh naših časnikih se je ponavljala in objavljala ta želja, neuslišana dokaj let, dokler se ni naša „Matica Slovenska“ odločila za izdajo narodnih pesmi. Pa tudi pri „Matici“ je ostalo več let samo pri sklepu in dobri volji. Zato nas navdaja večje veselje, da nam je „Matica Slovenska“ med njenimi izredno lepimi knjigami podarila letos tudi prvi zvezek težko pričakovanih narodnih pesmi. Sploh so letos matične knjige domala take vsebine, ki bo zanimala najširše narodne kroge, ne samo mali krog strokovnjakov in učenjakov.

„Matica“ izdala je celo dve leposlovni knjigi, dr. Glaserjeva „Slovstvena zgodovina“ je tudi knjiga vsestranskega zanimanja, povdarjajoč nam pisatelje Vodnikovega in Preširnovega okrožja, dobe narodnega prerojenja. Strogemu znanstvu je ohranila „Matica“ letos samo „Letopis“. Po izgledu „Matice Hrvaške“ je zavzela letos naša „Matica“ sirše stališče, stopila je med narod, kateri korak se povsod radostno pozdravlja. Želeti

je samo, da širši narodni krogi upoštevajo „Matičino“ strmljenje, da ji pristopijo mnogobrojni novi udje, kajti z dosedanjim številom matičnjakov se ne more ponašati naš narod. Treba je povsod nekaj življenja in rodoljubnega spodbujanja pri nabiranju naročnikov in trud gotovo ne bode neuspešen.

Toda vrnimo se k prezanimivi knjigi narodnih pesmi. Gospod urednik je sam opozoril na to, da posameznikov želje niso in ne morejo biti izpolnjene svoji izdaji. Nekteri bi radi imeli pesmi jezikovno in tehniško urejene na višini našega slovstva. Drugi želijo zopet pesmi vzete takorekoč narodu iz ust. Urednik je objavil vse zapiske in redakcije ene in iste pesmi, tako, da imamo eno in isto pesem v mnogoternih inačicah. Reči se more, da so narodne pesmi navadno jako mično, lepo, čestokrat jako mojstersko zložene. Saj jih je zložil pesnik, kateri jih je moral peti, ker mu je bilo srce čustev prepolno. Pele so se pesmi tako rekoč same, nastale so nehote in nevede, iz nenada, po nagonu. Zato pa imajo tudi oni globoki vtis in vpliv na nas. Očaruje nas njih priprostost, lahkota in milota njihove vsebine in jezika.

Seveda narodni pesnik ni večak pesniški smeri, a njemu podaje in namešča smer,

posluš, spev, melodija, muzika. Narodni pesnik zлага počot, besede in napev se mu poraja istodobno. Iz tega je tudi razlagati blagovrstje, zarez ali cezur v narodnem pesništvu, ktere nahajamo povsod s čudovito rednostjo. In cezure ne malo pripomorejo čarovitosti narodnih pesmi. Umetni pesnik zлага večinoma po meri, ne po melodiji, zato pomanjkuje cezur v umetni pesni.

Dobro zapisovanje narodnih pesmi dela veliko težave. Zapisovatelj mora pesem poznati po napevu, ako jo hoče zapisati pravilno in ne pokaziti blagodejnih cezur. Težava pa je tudi nabitelj ukreniti pri zapisovanju pravo pot gledé na mnoge ināčice ene in iste pesmi. Tu je treba mnogo pazljivosti, mnogo primerjanja, zorenja in potrpljenja. Prava narodna pesem je biser, kteremu je gospodar in lastnik rod za rod. Posamezni deli se pozabijo, vrzel pa zagodzi poznejši rod s svojimi dodatki, ki se pa navadno slabo strinjajo prvotnemu umotvoru. Kaj na prikljo naj pomenijo nekatere besede v naslednjem stihu:

Jaz pa že ročce natrgane mam
Pušlec bi delala, pa ga ne znam
V zibelko sela bom,
Pušlec ovila bom
Pridi si ponj'ga večer.

mu sline cedijo po mastni službi, vendar ne bo sedel poleg Luegerja pri županski mizi.

Koj po Gröbl-novem odstopu lani spomladi je bil izvoljen dr. Lueger, županom, ki pa te časti ni hotel sprejeti. Dobro je vedel, da bi mu liberalna stranka vedno nasprotovala, in da bo le takrat mogel za ljudstvo kaj koristnega storiti, če bodo imeli antisemiti v občinskem zboru večino.

Ker Lueger ni sprejel izvolitve, je bil občinski zbor razpuščen. Sedaj se je začelo hudo agitiranje. Dan na dan so se vršili po vseh delih mesta zbori, sklicani od liberalcev in antisemitov. Tu se je volilec slikalo življenje, ktero so napravili židi; prepričevalno se je govorilo, da je rešitev le mogoča, če se odpravi liberalno vodstvo mesta. Tam zopet se je delalo na vse kriplice za liberalce, in cel svet je gledal na Dunaj konec septembra preteklega leta, ko so se pričele volitve.

Prijazni bralec, ti veš, kako je mnogokrat pri nas doma. Ti veš, da si tudi ti nemirno spal tisto noč pred volitvijo, da si se doma malo okrepčal in da si bil tako le malo jezen, ko si prišel do hiše, kjer se je volilo. Hotel si stati kot mož za svojega kandidata in pripravil si se bil, da boš tudi vdaril, če bi bilo treba. Večkrat ste se pred volitvijo sešli, mnogokrat ste se tudi skregali, dasiravno vas je bilo vseh volilcev skupaj komaj kakih dvesto. Lahko si misliš, kako je vrelo tiste dni na Dunaju, ko se je pričel boj na življenje in smrt med liberalci in antisemiti. Dunaj, ki šteje poldrugi milijon duš, pošilja k volitvi svojih 100.000 mož. Volilo se je tri dni v vseh devetnajstih okrajih od ranega jutra do noči. Vsak, ki so mu bile razmere znane, in ki se je za te volitve zanimal, je s strahom gledal na Dunaj in s trepetajočim srcem pričakoval vesti, ktera bo prišla o volitvah iz Dunaja.

In prišla je vest, nepričakovana vest, nad katero se je cel svet čudom čudil. V hudem boju so zmagali antisemiti, zmagali tako sijajno, kakor si ni nobeden mislil. Dobili so 92 svojih pristašev v občinski zbor, liberalci pa samo 46.

Odborniki so se sešli k volitvi župana. Koga drugega bi naj volili, kakor dr. Luegerja, ki je največ pripomogel k tej slavni zmagi. Vesel je bil ves Dunaj, da bo dobil župana, ki bo krščansko vladal in skrbel za potrebe ljudstva. Veselila se je cela Avstrija, da bo on zasedel županski stol, ki se je pokazal ljudstvu tolikega prijatelja. Veselil se je ves krščanski svet, da je liberalne mogočnosti vendar enkrat konec.

Ali veliko veselje se le prerado hitro skali. Nenadoma se je razširila novica, da svitli cesar ni potrdil izvolitve dr. Luegerja. Ta vest je bila od začetka skoraj neverjetna, saj je bil Lueger poprej kot podžupan vladal. In vendar je bilo res. Nasprotnikom se je bilo posrečilo, Luegerjevo ime toliko začrniti, da ni bil od ministrov,

ki so večinoma na liberalno stran, v potrjenje priporočen.

Občinski zbor je volil v drugič župana in izvolil je zopet Luegerja, na kar je namestnik vlade ves občinski zbor takoj razpustil. Občinsko vlado so dali že spomladi začasno v roke okrajnemu glavarju Friebeisu, kateri s petnajstimi odborniki nekdanjega zbora že celo leto vodi vse opravke namesto župana.

Tako je stolno mesto našega cesarstva že celo leto brez župana. Dne 27. februarja t. l. pa so se zopet pričele volitve. Liberalce je že davno zapustilo upanje, da bi še kaj dosegli, vendar pa so postavili v vseh okrajih svoje kandidatke. Vedel se je že naprej uspeh volitev, in vendar nas je zelo razveselila gotova vest, da so zmagali antisemiti tudi sedaj tako sijajno.

Hud boj je bil vse tri volilne dni. V četrtek, 27. februarja, je volil III. razred. Izvoljeni so bili z ogromno večino v vseh okrajih sami antisemiti, 46 na številu. V ponedeljek 2. marca, je stopil na volišče II. razred. V tem je ostalo pri starem: izvolil je 32 antisemitov in 14 liberalcev. Vseh oči pa so bile obrnjene na I. razred, ki je volil v četrtek 5. marca. Ta je imel odločiti, bodo li imeli antisemiti v občinskem zboru absolutno, to je dvetretjinsko večino, ali ne. In imajo jo! Lani so imeli antisemiti v I. razredu 14 odbornikov, letos so štiri nove pridobili. V celem občinskem zboru je torej 96 antisemitov in 42 liberalcev.

Zmaga, sijajna zmaga antisemitov se slavi po celem Dunaju. Ljudstva je kar na tisoče po ulicah, posebno v ponedeljek zvečer je bilo mnogo hrupa. V notranjem in Leopoldovem mestu se je vpilo iz tisoč grl: „Živel Lueger, pogin judom, proč z Badenijem!“

Skoraj gotovo je, da bo dr. Lueger vnovič izvoljen županom, ali vprašanje je, bo li sedaj potrjen? Gotovo je, da antisemiti ne bodo poprej mirovali, predno ne postavijo svojega čislanskega Luegerja na županski stol. Radovedni smo pa tudi, kako bo vladal občinski svet, to pa nam bo že pokazala prihodnost.

Jugoslovansko šolstvo.

(Govor g. državnega poslanca dr. L. Gregorica v državnem zboru dne 17. februarja 1896.)

Visoka zbornica! Ako je resnično, da narod v politiki le toliko velja, kolikor zna in kolikor omike ima, tedaj mora biti za vsakega narodnega zastopnika posvetovanje o bogočastnem in naučnem poglavju največjega pomena. Vsak izmed osem različnih narodov v tostranski državni polovici ima v tem oziru svoje posebne želje in potrebe ter želi, da jih v tej visoki zbornici izve vlada in njeni zastopniki. Jaz izpolnim to častno nalogo za svoje jugoslovanske rojake.

Pred vsem prosim visoko zbornico, naj vsprejme one sklenjene predloge proračunskega odseka, ki se tičejo ureditve plač katoliških du-

hovnikov. V priporočilo naj navedem le dva slučaja. Priden in učen katoliški duhovnik, sin ubogih starišev, je neprenohoma skoraj 24 let deloval v pastirstvu. Bil je posebno kot katehet zelo priljubljen, toda služil je kot kaplan v zelo revnih župnijah in si tako ni mogel ničesar prihraniti, in res ni imel nobenega premoženja, ko je moral vsled trajne živčne bolezni stopiti v začasni pokoj. Tu je dobil 275 gld. plače na leto, to je 75 kr. na dan. In s tem naj bi se visoko izšolan mož, pri tem še bolan in star, svojemu stanu primerno preživel? To je popolnoma nemogoče.

Nadalje poznam župnika na kmetih, ki mora verskemu zakladu zelo velik davek plačevati, na leto 164 gld. Od kod to? Ko se je zadnjikrat odmerjal davek, se je zelo ostro postopalo in se nepremično blago ni vcenjevalo s 70kratnim, ampak 108kratnim čistim doneskom, in tako so le 1075 gld. odmerili za izdatke.

Koliko naj bi sedaj ta župnik poplačal s temi 1075 gld. na leto? Plačati pa mora zemljiškega davka 119 gld., miznine 200 gld., potem mora vzdrževati dva kaplana in oskrbovati 8 oralov veliko posestvo, v tem 7 oralov vinograde, in tudi skrbeti za obširna župnijska in gospodarska poslopja. Istočasno mora tudi plačevati potrebne posle, ki so vedno dražji, in delavce.

Vse to storiti s 1075 gld. nam morda verjamejo pri zeleni mizi, toda v resnici tega ni mogoče storiti. Dobili so, kar so hoteli imeti, namreč preostanek. Opomnim še, da niso hoteli vzeti 700 gld. duhovske plače, nego so ostali pri 600 gld.; in tako so dobili preostanek 572 gld., na kar so naložili 164 gld. davka za verski zaklad, to se pravi, da mora župnik od 2248 gld. dohodkov plačati samo davka 475 gld., torej ravno peti del.

Prosim še torej enkrat visoko zbornico, da vsprejme sklenjene predloge proračunskega odseka, ki se tičejo končne ureditve plač katoliških duhovnih pastirjev. Istočasno pozivljam visoko vlado, naj se, kadar bo sestavljala novi zakon o duhovskih plačah, natančno ozira na prošnjo katoliškega duhovstva, katera v 28 točkah obsega vse, na kar bi se naj v tej stvari oziralo.

Visoka zbornica! Član 19 državnih osnovnih zakonov ima mnogo modrih določb. Ako bi se teh določb povsod držali in je dejanski izvrševali, tedaj bi moral narodnostni prepir takoj prenehati. Član 19 pravi, da morajo biti vsakemu narodu potrebna sredstva za omiko v njegovem jeziku na razpolaganje, da tako ni prisiljen se zaradi tega učiti drugega deželne jezika.

Ako le nekoliko pogledamo na naše avstrijsko šolstvo, moramo priznati, da so v tem oziru lahko zadovoljni le Nemci, manj Poljaki, še manj Rusini in Rumuni in najmanj pa Jugoslovani. To bom dokazal s številkami. V tostranski državni polovici imamo 15 visocih šol, 8 vsuči-

V tem odstavku mislim, da je več slabih poznejših pridatkov, pri daljnem raziskavanju in primerjanju pa se mi je odprla kitica v prvotni lepoti.

Jaz pa že rožce natrgane mam
Pušlec bom delala, da ti ga dam
Svilo si vzela bom
Pušlec povila bom
Pridi si ponjga večer.

Moja misel je tedaj, da bi se narodne pesmi nabirale kolikor mogoče v prvotni obliki in lepoti. Naj se podajajo narodne pesmi samo v eni redakciji, ki pa naj ohrani vse vrline narodnega umotvora, kolikor jih je mogoče razodeti in doznati. Vendar tako delo je sila trudapolno, zahteva nepretrgano bavljenje z narodnimi pesmami, zahteva pa tudi dovolj nabračnega gradiva raziskavanju in primerjanju.

„Matica“ in nje vrli urednik narodnih pesmi nam sicer ne podajata narodnih pesmi v tako rekoč izčiščenih izkristalizovanih proizvodih, podajajo se nam narodne pesmi v vseh pristopnih inačicah in redakcijah. Za čiščenje in kristalizovanje bode prišel čas, ko bode enkrat zbrano in tiskano vse pristopno gradivo. Tedaj se bode tudi lahko poprijelo več poklicanih moči narodnega pesništva z dopolnjevanjem, popolnjevanjem, čiščenjem teh biserov pesniških, tedaj bo prišla doba končne redakcije, tedaj bo mogoče podati

knjigo posameznih narodnih pesmi v samo eni inačici, ki bo imela kolikor moči vse prednosti, vrline in krasote prvotnega umotvora. Dasi nas letos morejo navdajati vse matištine knjige s posebnim veseljem, vendar smo ji najbolj hvaležni za narodne pesmi, dasi jih nimamo še v končni redakciji, a storjen je vsaj prvi korak, kateremu moramo samo pridjati še željo: „le vztrajno naprej“. Tej želji pa bi še pridružili želje, vsak razumen Slovenec postani matištjak, da se bode tudi s to družbo mogel ponašati naš narod pred svetom, kakor z družbo sv. Mohorja.

Lovska dogodba cesarjeva.

„Oesterreichische Volkszeitung“ je prinesla naslednjo dogodbo cesarjevo iz ust cesarskega lovca.

Cesar je bil jeseni na lovu v okolici Neuberg na Gornjem Štajerskem s saksonskim kraljem in bavarskim princem Leopoldom. Po lovu predlaga cesar, da se vrnejo lovci po pešpoti v Mürrzuschlag. Gosta pritrdita z veseljem predlogu cesarjevemu. Cesarski voz odpošljejo, pa hajdi po težavni pešpoti.

„Želeli bi samo“, pravi saksonski kralj, „da bi pot bila zanimiva. Sicer pa imamo Leopolda, ki je večš mnogokteremu dobremu dovtipu“.

Vladarja in princ Leopold so imeli štajerske irhaste hlače dokolénice, v rokah velike potne palice pogorke in so bili od dolgega lova že precej zdelani. Po blatni in prašni obleki ni bilo spoznati visokega stanu treh lovcev. Kmetje so šli mimo in nobeden se ni zmenil za lovce. Tu in tam je pač kak kmet pripomnil, da je eden lovcev podoben svitlemu cesarju.

„Vidi se, da nisi popolnoma neznan, tvojemu ljudstvu“, pripomni saksonski kralj cesarju.

„Za cesarja pa te je tudi prav težko spoznati“, pravi princ, kažoč na priprosto in prašno obleko cesarjevo.

„No“, pravi cesar, šaleč se, „tebe bi pa tudi težko kdo spoznal za cesarjevega zeta“.

Med tem doidejo visoki lovci vozniaka, ki je na težkem vozu polagoma vozil po strmi cesti oglje. Kralj Albert predlaga, da bi se spravili na vrh voza. „Vozil sem se že na raznovrstnih vozovih, na vozu z ogljem pa se še nisem. Kaj mislite, ali poskusimo?“

Cesar je bil kar pripravljen, princ Leopold pa je djal dva prsta v usta in zažvižgal, da je šlo skozi ušesa.

Golobradi kmet imajoč mogočno pipo v ustih, da so mu usta na eden kraj visele, se obrne in nezaupno gleda prihajajoče lovce.

lišč, 6 tehniških visokih šol in eno kmetijsko visoko šolo.

Prebivalcev ima Avstrija 23 mil., tedaj pride ena visoka šola na 1½ mil. ljudi. Od 15 visokih šol pa jih je 10 nemških, 3 so poljske, 2 češki, to se pravi: 17 mil. ljudi ima visoke šole, 6 mil. pa nima ničesar. Potemtakem pride ena visoka šola na 2.736.788 Čehov, na 1.203.413 Poljakov in na 846.997 Nemcev.

Pa še nekaj treba tu opomniti. Ako bi se nameravalo nemško vseučilišče v Brnu ustanoviti, tedaj bi na Moravskem prišlo eno vseučilišče na 663.962 Nemcev, dočim bi moralo 1.590.000 Slovanov še nadalje pogrešati enake visoke šole.

Prej sem rekel, da 6 mil. ljudi nima nobene visoke šole. Ti se morajo zadovoljevati z drobtincami, ki jim odpadejo od sedanjih visokih šol. V tem neprijetnem položaju smo tudi mi Jugoslovani, Hrvati in Slovenci. Želje Hrvatov je lani tukaj izrazil njihov poslanec Biankini. Proračunski odsek se je bavil z njimi in je ugodno rešil posebno kar se tiče obiskovanja hrvaškega vseučilišča v Zagrebu. Jaz priporočam ta predlog in prosim, da ga visoka zbornica vsprejme.

Slovenci in štajerski deželni zbor.

Posebno se štajerski deželni zbor ne more ponašati, da je dosti storil za deželo. Baš mej nemškimi poslanci tudi ni obilo mož, ki bi poznali potrebe prebivalstva in imeli sposobnosti za resno delovanje. V tem oziru se je vsekako poznalo, da slovenskih poslancev ni v Gradcu, četudi gospodje tega še ne morejo priznati. To pa moramo reči, da so letos gospodje, kakor prejšnja leta, žalili Slovence pri vsaki priložnosti. Seveda v zahteve naših poslancev se niso zaletavali, ko naših zastopnikov ni bilo v Gradcu, da bi bili kaj zahtevali.

Kako krivični so štajerski Nemci pač najboljše dokazuje to, da še sedaj ne morejo pozabiti osnove dvojezične gimnazije v Celju. Z osnovo tega zavoda se Nemcem ni zgodila najmanjša krivica. O tem, da je kraj za dvojezično gimnazijo dobro izbran, ni več nobene dvojbe; kajti to kaže število učencev. Nemci pa imajo še vedno svojo gimnazijo, da vanjo pošiljajo svoje sinove in je jim gotovo ne bode nikdo jemal, dokler bode zanj dosti nemških učencev. Dvojezična gimnazija štajerske dežele ne stane niti novčiča in je torej skrajno nesramno, da se je tudi letos večina deželnega zbora izrekla, da obžaluje, ker se vlada ni ozirala na to, da se je deželni zbor izrekel proti dvojezični gimnaziji v Celju.

Deželni zbor je dovolil podporo nemškemu dijaškemu zavetišču v Celju. Samo na sebi to ni nič slabega in mi nemškim dijakom tudi privoščimo pomoči, da si bi imeli tudi slovenski dijaki jednako pravico do podobne deželne pod-

pore. Dovoljenje te podpore se je zgodilo v taki obliki, da moramo reči, da se je hotelo hujskati proti nam Slovencem. To je pa malo taktčno od nemške gospode, kajti z deželnim denarjem, ki prihaja tudi od slovenskih davkoplačevalcev se ne sme hujskati. Če gospodje hočejo žaliti, naj store to s svojimi novci.

Povedati pa moramo, da gospodje s tistim tisočakom, ki so ga dovolili, svojega namena ne bodo dosegli. Ponemčili bodo s tem pač malo katerega slovenskega otroka. Propadajočega nemštva v Celju ne bodo rešili s tem denarjem. To nemštvo ne propada zaradi dvojezične gimnazije, temveč zaradi tega, ker je le umetno vcepljeno in se je le umetno vzdrževalo. Tako nemštvo je bilo tudi v kranjskih mestih, pa je zginilo kakor kafa, če tudi se niso osnovali nobeni novi slovenski zavodi. Gibanje in napredek narodov se vrši po svojih naravnih zakonih, nekaj se pač da ovirati, a odvzeti se pa ne more. Z umetnimi sredstvi se pa ne da narodnost nikjer vzdržati, ako nima sama življenske sile in življenskih pogojev v sebi.

Predlog Stürgkov, da naj se premeni deželni red tako, da se bodo mogli razveljaviti mandati poslancev, ki ne hodijo k sejam, je pa nam pokazal, da štajerski Nemci ne kažejo dobre volje na pravični podlagi poravnati se s Slovenci, temveč da bi nas radi prisilili, da se jim pokorimo. Gospodje se še toliko ne ponižajo, da bi vsaj pretresovali, če so naše težnje opravljene. Čudimo se temu mi ne. Utrdili in uživali so se v misli, da so Nemci poklicani za gospodarstvo v Avstriji. Seveda dokler te misli ne popuste, ne bode mogoče govoriti o nobeni spravi mej avstrijskimi narodnostmi.

Minulo zasedanje deželnega zbora je nas še le bolj utrdilo v mislih, da so naši poslanci le pametno ravnali, ko so ostavili deželni zbor. Ondu bi itak ne bili nikdar ničesa dosegli. Tako pa vsaj svet bolje pozna nemško krivico. Za svoje narodne pravice se nam bode lahko boriti drugod. Postopanje štajerskih Nemcev pa nas prav nič ne straši in mora imeti le dobre posledice za nas. Posebno pa južnoštajerski Nemci utegnejo še kedaj to obžalovati. Ko bi Nemci ne izživali, bi Slovenci gotovo jih v svoji dobrotljivosti še podpirali. Hujskanje proti nam in izzivanje pa nas utegne spodbuditi k samoobrani.

Mej zakonitosti mi Slovenci ne bomo nikjer in nikdar prestopili. Braniti pa nam nikdo ne more, da se v zakonitih mejah branimo. Dolenještajerski Nemci so gospodarski odvisni popolnoma od Slovencev, naj se uresniči geslo: „Slovenci, kupujte le pri Slovencih!“ pa bodo južnoštajerski Nemci to precej čutili, kakor čutijo židje, ko so krščanski socialisti proglasili geslo: „Kupujte le pri kristijanah“. Posledica temu bode pa, da bodo južnoštajerska mesta poprej dobila slovenski značaj, kakor bi ga sicer. Marsikdo, ki sedaj velja za Nemca, utegne najti svoje slovensko srce.

Gospodje v deželnem zboru v Gradcu s motijo, če mislijo da s svojim postopanjem nemštvu koristijo. Ravno nasprotno bodo dosegli. Zato pa mi Slovenci nimamo povoda biti v strahu, če nas prezirajo v Gradcu. Prav lahko rečemo, da ne bomo se jim vrivali, dokler sami ne pridejo do prepričanja, da zanje ni častno in koristno, če tretjina prebivalstva v deželnem zboru ni zastopana.

Celjske novice.

(Častnim članom čitalnice celjske) izvolil je občni zbor preč. g. Ivan Krušica, c. kr. prof. in šol. svetovalca. Tem povodom izročila je posebna deputacija v pondeljek dne 9. t. m. obstoječa iz gg. dr. Ivan Dečko, dr. Juro Hrašovec, in dr. Hinko Šuklje krasno diplomo z lepim nagovorom, v katerem so se povdarjale velike zaslugе preč. g. Ivan Krušica, kot ustanovnika in pa mnogoletnega delavnega odbornika celjske čitalnice.

(Sv. misijon) obhajal se je od 5. do 12. t. v farni cerkvi v Celju. Cerkvene govore govorila sta preč. gg. Franc Doljak in Jakob Vrhovec. S. J. Cerkev je bila vedno natlačeno polna, kar je dokaz, da so prebivalci v okolici celjski dobro in pobožno ljudstvo.

(Tamburaški zbor „Celjskega Sokola“) Kakor slišimo, sklenil je sedanjí odbor „Celjskega Sokola“ obrniti največjo pozornost in skrb na razvoj svojega tamburaškega zbora. To je važen in imeniten sklep, ki se mora povsem odobravati. Tamburaški zbor se je sicer do sedaj vedno lahko ponašal s svojimi nastopi, toda zastavljen je bil tako, da je vsaka izguba in vsak zadržek med tamburaši in tamburašicami lahko preprečil nastop. Sokolov odbor stavlja si je sedaj nalog, izuriti kolikor možno novih, mladih tamburašev, ki bodo potem izvestno marljivo in z velikim veseljem gojili narodno slovansko godbo. Veselje nam je opaziti, da je posebno dosti mladih članov slovenskega pevskega društva pristopilo „Sokolu“ in tamburaškemu zboru. To bode v korist narodni godbi in narodnemu petju, povečalo bode solidarno postopanje in na ta način se bodo vzgojile mlade moči, ki bodo tudi v drugih slovenskih krajih, ako se bodo pozneje premestile, delovale za razvoj in oživiljenje narodne godbe.

(„Celjsko pevsko društvo“) priredi v nedeljo dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni gospoda Št. Štrašek v Gaberjih društven večer. K mnogobrojni vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Osebnosti) Dne 5. t. m. umrl je v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem celjski rojak, častiti gospod kaplan Jožef Pikl v 25. letu svoje dobe. V mašnika je bil še le 28. julija 1895 posvečen. Naj v miru počiva!

(„Der Ausflug in's Logarthal“) se je, kakor čujemo prav slabo obnesel. Nekaj desetakov so sicer s tem za „Studentenheim“ naberačili

„Ali bi nas ne sprejel na svoj voz“, ogovori princ Leopold voznika, „par desetic napitnine ti bo že neslo“.

„Za mojo voljo“, pravi oglar, „pa se skobacajte na voz“.

Visokosti se skobacajo na voz ter se uravnajo na vrečah, kakor se je najbolje dalo in težki voz se je gugaje pomikal po cesti z visokimi gosti.

„Ojoj, kakšne so moje hlače“, stoče kralj Albert, „črne so kakor salonska obleka“.

„Pa še le moja kolena“, pristavi princ Leopold, in briše s svilnatim žepnim robcem, na katerem je bila našita umetna krona, črni ogljeni prah raz gola kolena.

„Kaj ne, imenitna vožnja to. Dostojen konec cesarskemu lovu“, pripomni cesar.

Kmet je vlekel vsako besedo na uho, pa v dokaz, da se ne da kar tako ugnati v kozji rog, začne zvižgati. Nagovori ga Princ Leopold.

„Povej mi vendar prijatelj, kako daleč je na kolodvor?“

„Če se ti tako mudi“, odgovori voznik, „potem je bolje, da skočiš iz voza in greš peš, pri tem si še prihraniš napitnino“.

Saksonskega kralja je pri teh besedah posilil glasni smeh, in cesar se je le s težka vzdral glasnega smeha.

Cesarjev zet pa štajerskemu kolenohlačniku ni hotel ničesar dolžen biti. „Saj me ne boš kar pojedel“, pravi, „že vidim, da bi ti obljudljeno napitnino rad imel naprej. Kaj pa misliš, kdo smo mi trije?“

„Kdo pa bote“, oponaša ga voznik, „dunajski nedeljski lovci, ki samo toliko k nam hodite, da plašite divje koze“.

„Morda imaš prav“ nadaljuje princ svojo šalo, „kaj pa misliš, kdo sem pa jaz“.

„Hm“, pravi voznik in po strani pogleda govornika; „Kaj posebnega pač ni videti na tebi“.

Kralj Saksonski bi od samega smeha skoraj iz voza padel.

„No, pa ti ni treba kar tako govoriti“, nadaljuje cesarjev zet, „glej kakor me vidiš pred seboj, tako sem princ Leopold bavarski“.

Voznik se glasno zasmee. „Ti? princ? to moreš kakemu norcu praviti“. In, „dijo“ požene svoje konje.

Vladarja častitata princu na njegovem izrednem vspehu. Le-ta pa ni hotel vse šale na svoje stroške nositi in izprašuje voznika dalje:

„Kaj pa misliš“, striče, „kdo je pa tale gospod?“ Kazal je na kralja saksonskega.

„Ta je pa še manjši, kakor ti“. „Ali prijatelj“ meni priče: „Ne smeš vendar

o ljudeh tako slabo misliti, to je saksonski kralj“.

„No kaj takega še“, jezil se je voznik, „od kdaj pa lazijo kralji tako zamazani po cestah okrog? Da, da, taki ste vi meščani. Na kmetih se proglašate za kralje in kneze, doma pa ste — nihče“.

„No, zdaj pa mene poglej“, pravi cesar vozniku, „kaj misliš, kdo sem pa jaz?“

Voznik, že jezen, da se mu gospodi posmehujejo, odgovori: „No kaj pa, ti si pa tudi kdo? Sicer sem pa tebe že nekje videl“.

„Že mogoče“, meni cesar, „jaz večkrat pridem v te kraje“.

„Potem si tudi takšni lovec?“

„Seveda sem; saj sem cesar“.

„No, pa še kaj takega“, se je jezil voznik. Z bičem potegne po konjih — visoka gospoda pa se smeha ni mogla vzdržati.

Ko je pa voznik naposled vstavil na kolo dvoru, stisnil mu je princ bogato napitnino v roko — in voznik je naenkrat zapazil, da so klobuki navzočim pred tremi gospodi kar z glave leteli — strahoma se je ozrl še enkrat po svojih gostih, potem pa jo hitro in tiho pobrisal iz mesta.

a kaj je to? Zanimiv je način, s katerim so obiskovalcem denar iz žepa izvabili. Nekaj posebnih dolgorokih nemčurjev nastopilo je v noši tatov. Ti so potem udeležencem, pri katerih so slutili kaj cvenka, denar iz žepa umali. Dotične žrtve so se morale seveda udati, a po volji jim taka zabava ni bila in so se hitro odstranili. Da bo njih žalovanje po izgubljenem denarju še večje, jim naznanimo, da iz „Studentenheima“ ne bo nič, nego da mislijo celjski „berači“, kakor čujemo, naberačeni denar porabiti za kak nemčurofilski namen, ker ga za stavbo ne bode zadostovalo. — Škandalozno pa je bilo videti nekaj takih našemljenih in pijanih „maškar“ v nedeljo dopoldne tavati po mestu. Ne samo, da se pošteni ljudje žalijo v svojem verskem čutu, videti v postu, idevši v cerkev, take zgage, temveč tudi trpi ugled mesta nasproti tujcem. Zalostno pa je še posebno to, da so med temi našemljenci bili celo c. kr. uradniki.

(Poslovenjenje — ka-li?) Nemci se vedno pritožujejo, da mi pačimo njih imena in jih poslovenjujemo. To je skrajno predrzno očitjanje. Nam za nemška imena prav nič ni; pač pa zahtevamo, da se ime, katero je že po glasu ali po sestavi slovensko, tudi slovensko piše. Nemci pa seveda drugače postopajo; pri vsakem imenu hočejo imeti nemško pravopisje misleč, že kakšen „tsch“ ali „gg“ premeni človeka iz Slovenca v Nemca. Posebno predrznost razvija v tem zloglasni celovski okrajni glavar Mac-Newin. Pred kratkim zapovedal je ta mož odborniku glinske posojilnice, g. Zablačanu, naj od sedaj naprej svoje ime piše s „Sablatzchan“ češ, v starih maticah je njegovo ime tako zapisano. Kako požrešni so vendar ti Nemci. „Zablačan“ vendar nima prav nič nemškega v sebi, in če je to ime v maticah z nemškim pravopisjem pisano, ali je potem dotična rodbina že nemška postala? Kdo pa je sploh imel pravico, to očitno slovensko ime popačiti? Takim razlogom je Mac-Newin seveda nepristopen. Zaradi tega prišel je g. Zablačan v Celje in dal po g. dr. Sernecu pritožbo napraviti, katera bode Mac-Newina podučila, da se ima le za svoje uradne posle brigati, ne pa za ponemčevanje starih slovenskih imen.

(Plesne vaje v čitalnici) pričele bodo takoj po Velikinoči, če se oglasi dovolj učencev. Vodi jih akad. učitelj plesa g. F. Eichler iz Gradca. Učil bode poleg navadnih modernih plesov tudi še nove plesse kakor „Križ-polka“ (Kreuz-Polka in posebno prijeten ples „Pas de guntre“. Kdor se zanima za plesne vaje dobi natančnejša pojasnila v trgovini Dragotina Hribarja v Celji.

(Odbor „Celjskega Sokola“) sklenil je vpejati prvo soboto vsakega mesca družbeni „jourfix!“ Prvi tak „jourfix“ vršil se je zadnjo soboto 7. marca t. l. v prostorih „pri kroni“. Udeležilo se ga je razen mnogobrojnih izvršujočih „Sokolov“ tudi lepa vrsta celjskih dam in drugih prijateljev društva. Udeležba je znova pričala, kakor se celjski Slovenci zanimajo za to toli važno društvo. Salon „pri kroni“ je bil prenapoljen in ravno ob času, ko so imeli celjski „Germani“ svoj izlet v Logarjevo dolino, donele so krasne slovenske pesmi in govorili navduševalni govori v lokalu, kjer so zahajali do zdaj samo zagrizeni Nemci; pri mizi, kjer se je popevala do sedaj „Wacht am Rhein“, zaorili so vsi navzoči vsled govora brata dr. Dečka, kateri je v jedrnatem govoru povdarjal, da je današnji „jourfix“ že zaradi tega pomemben, ker smo pridobili zopet jedno postojanko; to je vzbudilo pesem: „Lepa naša domovina“. Starosta „Celj. Sokola“ brat dr. A. Brenčič oddal je predsedništvo gosp. dr. J. Sernecu, kateri je tudi v sprejel ta posel in se ga lotil z veliko spretnostjo. Vršili so se pod njegovim predsedništvom resni in dovtipni govori. Oddelek „Slovenskega pevskega društva“ popeval je krasne domače pesmi. Izenadila nas je tudi gospa M. Videmšek s tem, da je s svojim zvonkim in lepim glasom, zapela več lepih hrvatskih pesem. Zabava je bila vse skozi prav prijetna in krčmar nas je moral že opominjati, da je prišla policijska ura in prav neradi smo ustregli njegovi želji.

(Na Dunaj) k koncertam „Glasbene Matice“ vozi dne 20. t. m. poseben vlak. Iz Ljubljane odide tega dne opoldne. Cene vožnje so znižane za polovico.

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Za provizorja v Št. Rupert nad Laškim poklican je č. gosp. Matevž Tertinek, kaplan v Pernicah.

(Iz Laškega trga.) V našem trgu vršila se je te dni redka svečanost — obhajala se je petindvajsetletnica županovanja g. Konr. Amona. Ni namen tega dopisa presojevati njegovo delovanje in opisati njegove razmere do laških Slovencev — morda se tega dela loti kdo drugi — hočem le nekaj poročati o svečanosti, kolikor sem videl sam in od drugih zvedel. V predvečer t. j. 8. t. m. bil je trg razsvetljen in bila je bakljada, ktere so se vdeležili ognjegasci in „Liedertafel“, ktera je županu pela podoknico. V dan svečanosti 9. t. m. bila je izvanredna seja tržkega občinskega odbora, v kateri so župana imenovali „častnim tržanom“ in so mu izročili v to svrhu pripravljeni diplom. Popoldan ob 1. uri je bil v „hotel Horiak“ slovesni banket, ktereja se je udeležilo blizu 52 oseb, med temi okrajni glavar, čast. duhov. čina laška, gg. Elsbacherja, dr. J. Kolšek, gostje iz Celja (Stieger, Rakusch, Wokaun itd.), iz Vojnika Stallner, iz Jurklostra Gaibl in drugi. Vrsto napitnic, kakor sem čul, je za dr. Mravlagom, ki je svitlemu cesarju napil, začel dr. P. Wagner, kateri je hvalil župana, kot tacega, s katerim polit. oblast zamore dobro delati in mu je kot okrajni glavar izrekel svojo zahvalo. Za njim je govoril vč. g. nadžupnik in je v kratkih besedah opisal razmerje županovo do duhovščine. V imenu laških prebivalcev je govoril — pardon! jeclal — Otto Witthalm, največji nemški kričač v trgu. Ta mož — cementni fabrikant — je napravil s svojim govorom utis, kakor bi mu bil poprej cel žakelj cementa padel v široka usta, trikrat je obtičal in potegnil iz žepa spisan govor in nastavljal očale na nos, da si „iz kaše“ pomaga. V svojem govoru je ta kratkovidnež trdil, da je večina laških prebivalcev „Nemcev“. No, da Witthalm, kaj tacega trdi, ni se čuditi, kajti mož, ki ne zna naučenega govora povedati, ni čuda, da ne zna tudi računati. Ali je morda k resničnim Nemcem Laškega trga prištel svoje cementne žaklje za — Nemce?

Govoril je tudi Mančič Wokaun in je ta sirota slavil Laški trg kot „ein deutsches Hort“ in se je šopiril kakor „purman“, če mu pokažeš rudeč robec. Pozdravil je tudi župana v imenu Celjanov, župana Stieger, in v imenu navzočega uradništva c. kr. sodnik dr. Pfeferer. Došle dopise (med temi dopis barona Kubeck) in telegrame, prebral je c. kr. adjunkt Kapun. H koncu se je župan Amon v kratkih besedah zahvalil vsem navzočim, kakor tudi nenavzočim, ki so mu ob dnevu njegove 25letnice želeli srečo in bil je s tem sklenjen oficijelni del banketa in gostje začeli so odhajati, razun nekterih, ki so do pozne noči ostali. Omeniti je posebnosti, da so se skoro vsi vdeleženci varovali strankarstva, le c. kr. adjunkt dr. Mančič Wokaun in pa c. kr. okr. glavar celjski, čutila sta potrebo hujskanja s „jim nemškim prepričanjem“.

(Predavanje o sadjarstvu) bode v nedeljo dne 15. t. m. dopoldne po cerkvenem opravilu v Šmartnu v Rožni dolini. Popoldne istega dne po popoldanskem cerkvenem opravilu pa v Novi cerkvi. Govoril in razkazoval bode o umni sadjereji občeznani strokovnjak sadjerejstva, g. nadučitelj Fran Praprotnik iz Mozirja. Kmetje in sadjerejci vdeležite se v obilnem številu, ker sadjarstvo je velikega pomena za sedanje čase.

(Iz Savinjske doline.) Letos nimamo sreče s hmeljem. Dasi nas ni toliko nadlegoval pri sadikah kvarljivec „rilček“ in je blago lepo, ne gre vendar v denar. To je jelo skrbeti ne le nas, temveč tudi merodajne kroge. Že lansko leto stavljal se je predlog v deželni zboru štajerskem, da deželni odbor posreduje pri deželni vladi, da izda zakon in prepoved, da se sadike hmelja ne smejo niti izvažati niti uvažati. To je toliko koristilo, da se ni razširjala nevarna bolezen sadik. Še večji nevarnost, kakor po rilčku pa preti ne le štajerskemu, temveč sploh avstrijskemu hmelju, velikanski uvoz amerikanskega hmelja na Angleško in pa ruskega. Ugodna colnina pospešuje uvoz in neugodna izvoz. Bati se je, da vsled tega opeša popolno štajerska kup-

čija hmelja, ki je dosedej vsako leto spravila od 4000 do 5000 meterskih centov blaga na trg. C. kr. namestnik marki Bacquehem obljubil je v deželnem zboru, da hoče skrbeti, da se izda željena prepoved in da bode tudi svoječasno storil potrebne korake, da se uravna colnina glede uvažanja in izvažanja hmelja. Dobro bi tedaj bilo, da se prizadeji po Savinjski dolini tudi malo pobrinijo in stavijo svoje predloge, kako odpomoči preteči nesreči, ki danes pomeni gospodarsko pogubo bogate in lepe Savinjske doline, če se pravočasno ne bode skrbelo za odpomoč.

(Zaprta ste šoli) v Gornji Rečici pri Laškem ter pri Sv. Jederti nad Laškim zaradi tu razgrajajoče daviče in drugih nalezljivih bolezni.

(Dobrodelnost „Gornjesavinjske posojilnice“ v Mozirji) Med posojilnicami, ki od svojega čistega dobička redoma vsako leto podarijo velike podpore za razne dobre namene, zavzema prav odlično mesto tudi „gornjesavinjska posojilnica“ v Mozirji. Najjasnejše govore o tem številke. Pri občnem zboru dne 18. februarja 1895. je podarila: telovadnemu in gasilnemu društvu „Savinjski Sokol“ 200 gld., prostovoljni požarni brambi na Rečici 100 gld., nazarskemu samostanu za prispevek k novemu altarju 100 gld., „Savinjski podružnici Sl. pl. dr.“ 30 gld., olupševalnemu društvu v Mozirji 25 gld., sadjerejskemu društvu 5 gld., družbi sv. Cirila in Metoda kot šolo v Velikovci 25 gld., katoliškemu podpornemu društvu v Celji 15 gld., za nakup obleke ubogim šolarjem šol v Mozirji in Rečici po 40 gld., v Gorici, Šmihelu in Nazarjih po 20 gld., dijaški kuhinji v Celji 25 gld., čitalnici v Mozirji 10 gld., za mozirsko farno cerkev 50 gld., podpora kiparju Ivanu Cesar za njegove študije na Dunaji 50 gld., skupaj 775 gld. — Pri občnem zboru dne 20. februarja 1896. pa je podarila: telovadnemu in gasilnemu društvu „Savinjski Sokol“ 100 gld., prostovoljni požarni brambi na Rečici 100 gld., za nakup obleke ubogim šolarjem v Mozirji in Rečici po 40 gld., v Nazarjih, Gorici in Šmihelu po 20 gld., „Savinjski podružnici Sl. pl. dr.“ 50 gld., družbi sv. Cirila in Metoda za šolo v Velikovci 15 gld., sadjerejskemu društvu v Mozirji 5 gld., katoliškemu podpornemu društvu v Celji 15 gld., za dijaško kuhinjo v Celji 25 gld., čitalnici v Mozirji, olupševalnemu društvu v Mozirji 10 gld., za popravilo cerkva po potresu poškodovanih 200 gld., za uboge dijače slov.-nemške gimnazije v Celji 25 gld., stipendij ubogemu dijaču 50 gld., za farno cerkev na Rečici 25 gld., skupaj 770 gld. — Iz teh podatkov je razvidno, koliko dobrega stori „Gornjesavinjska posojilnica“. Bodi jej ponos nesebično podpiranje vseh dobrih namenov, nekaterim drugim pa naj ostane v zgled.

(Obsojena sta bila) dne 27. m. m. Franc Plaustainer in Matija Spolonak; prvi na mesec dni ječe z jednim postom v tednu in slednji na tri tedne ječe z jednim postom v tednu, ker sta oktobra meseca l. l. uzmala panj čebel G. Kruicu v Št. Jurji na juž. železnici.

(Novoizvoljeni občinski odbor v trgu Šmarje) je volil za župana gosp. L. V. Tančiča, za svetovalce pa gg. Fr. Udrineka, dr. Jos. Rakeža in Kar. Krausa. Tako je zopet naša občinska uprava v zanesljivo narodnih rokah.

(V Št. Petru pod sv. gorami) bil je dne 6. marca sejm; živinska kupčija bila je jako živahna in prodalo se je v razne kraje jako mnogo živine, toliko, da na nobenem sejmu celo pretečeno jesen in zimo v celi okolici ne. To je dobro, da vsaj po tem potu pride kaj denarja med kmete, kjer ga je tako silno treba za nove vinarje, ki se tu prav pridno zasajajo.

(Cigan Alojzij Breščak), o katerem smo zadnjič poročali, da so ga luberski fantje pomagali orožniku vjeti, je rojen 1. junija 1872 leta v v Kranji, pristojen baje v Jarše okraj Kamnik, je pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani v preiskovalnem zaporu radi mnogih zločinov, osobito tatvin in javnih posilnostij. Ta cigan je na glasu kot jako silovit človek in drzen tat, tako, da se ga vse boji. Radi tega je domnevati, da je učinil še mnogo zločinov, katerih pa ljudje niso naznačili oblastvom. Klatil se je z večine po okolicah Tržiča, Kranja, Kamnika, Brda in Gornjega Grada, a tudi okrog Ljubljane, Vrhnike, Logateca in Škofje-

Loke. Isti je velike bolj šibke postave, črnih, na čelo počesanih las, bolj bele kože, kakor so običajno cigani, sivih oči, velikega nosu in ima prav redko, mahu podobno brado črne barve ter nosi glavo nekoliko priklonjeno. Oblečen je bil običajno precej čedno, včasih pa tudi raztrgan in bos. Ako je komu znano kako kaznjivo dejanje, katerega je ta cigan sumljiv, a še ni prijavljeno orožnikom ali sodiščem, naznani naj je najbližnji c. kr. orožniški postaji, c. kr. okrajnemu sodišču ali pa neposredno c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani.

(Čitalnica v Brežicah) priredi v nedeljo, 22. t. m. besedo z gledališkimi igrami, s sviranjem na tamburicah in s petjem.

(Iz Drave potegnili) so dne 3. t. m. truplo posestnika Franc Pak-a, iz Doljnega Dupleka. Domači odnošaji bili so mu neprijetni, vsled česar se sklepa, da je mogoče sam skočil v Dravo.

(Iz Ljutomera.) (Volitve za okrajni zastop.) Tudi letošnje volitve v okrajni zastop izvršile so se v narodnem smislu. Izmed 32 zastopnikov je samo 8 zastopnikov občine ljutomerske in jeden najvišji obdačenec pristahev nemške stranke. Pri volitvi v okrajni odbor, ki se je vršila dne 10. marca voljeni so sami narodnjaki in sicer: načelnikom, g. Ivan Kukovec, namestnikom, g. dekan Ivan Skuhala, v odbor gg. dr. Franjo Rozina, Josip Mursa, Matija Slavič, France Seršen in Anton Heric. Odbor je letos pomlajen z dobrimi novimi silami. Upamo, da bode to vzrok živahnemu delovanju.

(Deželni odbor štajerski) imenoval je dr. Ferdinand Kumpfa z Dunaja, kopališčnim zdravnikom in ravnateljem deželnih toplic na Dobrni. — Bržkone ta gospod ne zna slovenski; deželni odbor štajerski pa tudi rad pozabi, da leži Dobrna na slovenskih tleh in da imamo mi Slovenci dosti zdravnikov, ki bi bili sposobni za to mesto.

(Novi odbor akad. tehn. društva „Tri-glav“ v Gradci.) Predsednik: g. med. Rudolf Weibl. Podpredsednik: g. phil. Fran Vadnjal. Tajnik: g. phil. Vladimir Herle. Blagajnik g. phil. Jože Strašek. Knjižničar: g. jur. Vladimir Levec. Gospodar: g. jur. Slavko Krmavnar. Odbornik namestnik: g. med. Fran Šabec.

(Vojaški begun.) Dne 7. marca prišli so v Ljubnem na Gorenjem Štajerskem Konrada Pavliča iz Ljubljane. Pred šestimi leti je že pobegnil iz Ljubljane in je pod imenom Konrad Predel prepotoval kot paznik neke menežarije nad polovico Evrope.

(Štrajk v gratweinski papirnici.) V ponedeljek je v papirnici v Gratweinu pri Gradcu 1300 delavcev ustavilo delo. Povod temu je to, da se je iz dela odpustil socialistični agitator Lindner. Delavci zahtevajo, da se Lindner zopet vzame v delo in odpusti načelnik tovarniške pisarne Wodicka.

Druge slovenske novice.

(Koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani) dne 9. t. m. vspele so sijajno. Vse točke vspele so se s tako natančnostjo, da prekašajo vsako pričakovanje. Posebno je ugajala občinstvu „Pomladna romanca“, katera pesem se je morala ponoviti. Mili in nežni glas solopevke gđcn. Mire Dev zazibal je vsakega poslušalca v neko prijetno čustvo, da bi kar naprej poslušal. Vodja g. M. Hubad pač lahko s ponosom gleda na svoj zbor in svoje delo. — Drugi koncert bode v ponedeljek dne 16. t. m. pel se bode pri tej priliki „Mrtvaški ženini“. — Ti koncerti so nekaka glavna skušnja koncertom, katere priredi „Glasbena Matica“ dne 23. in 25. marca t. l. na Dunaji v veliki dvorani „Glasbenega društva“, v zahvalo Dunajčanom za izredno podporo ponesrečenih po potresu v Ljubljani. K tem slavnostim vozil bode poseben vlak z znižanimi cenami. Kdaj da ide vlak in kake bodo cene, priobčimo takoj, kader nam doide poročilo in vspeled. — Opozorujemo pa one, katerim ne bode prilika iti na Dunaj, naj nikar ne zamudijo koncerta v Ljubljani, ker je tako petje v resnici nekaj posebnega.

(Ljubljansko prebivalstvo) se je od zadnjega ljudskega popisovanja pomnožilo za 2800 oseb. Od potresa izseljenih prebivalcev se, kach

200 ni vrnilo v Ljubljano. V začasnih stanovanjih biva kach 200 ljudi. Ko se začne v večjem številu podirati poškodovane hiše, se bode več ljudi moralo zopet preseliti v barake. V vsem se bode v Ljubljani podrla kach 160 hiš.

(Častnim meščanom) je imenoval ljubljanski mestni zastop prometnega ravnatelja državnih železnic v Beljaku g. Teodorja pl. Scalo. Ob potresu je bil prometni ravnatelj jeden prvih prihitel ljubljanskemu prebivalstvu na pomoč. Dal je bil na razpolago lepo število železniških voz za prenočevanje prebivalcem. Vpeljal je tudi takomenovani potresni vlak, s katerim so se slednji dan lahko privražali v Ljubljano zlasti uradniki, kateri so stanovali zaradi pomanjkanja stanovanj, na deželi.

(Ljubljanski grad.) Kaznilnica na ljubljanskem gradu je popolnoma opuščena, zadnje dni prodalo se je vse pohištvo in razno orodje. Osobe se je deloma umirovilo, deloma pa premestilo drugam. Od 1867. leta je bila na ljubljanskem gradu kaznilnica. Po potresu je pa pravosodno ministerstvo sklenilo to kaznilnico opustiti. Ponudilo je poslopje s posestvom mestu, ako je hoče kupiti. Če bode potrebno, se bode baje v Ljubljani na drugem prostoru gradila nova kaznilnica.

(Umrli je) v Ljubljani gospa Kristina Kavčič roj. Waschnitius, soproga c. k. zemlj. knjigovodje in mati znanega slovenskega pisatelja, stotnika g. Fridolin Kavčiča. Blago to družino obiskala je smrt kar dvakrat v teku jednega meseca. Dal Bog jim moči prenašati britke izgube.

(Izdelaovalec vetrilov.) Ključarski pomočnik Avgust Grad v Ljubljani je naredil posestnikovemu sinu Antonu Avbeljnu v Ljubljani več vetrilov, da je ta kradel denar svojemu očetu, katerega sta skupno zapravljala. Škode sta napravila kach 100 goldinarjev.

(Zidaraki delavci) že prihajajo v Ljubljano. Sliši se, da jih pride letos več s Češkega. Laških zidarjev ne pride toliko, kakor se je pričakovalo, ker mlajšim ne dajo potnih listov, ker jih bodo potrebovali za Afriko. Zaradi tega bodo pa domači delavci lažje dobili delo.

(Krojač — grajščak.) Bivši krojaški pomočnik Miha Plener od Gospe Svete na Koroškem, ki je zadnja leta bil grajščinski oskrbnik na Koroškem, je lani se seznanil z lesnim trgovcem Francem Celestino v Lescach, v neki gostilni in mu pravil, da kupi grajščino Predvorom od vseučilišnega profesorja dr. Urbančiča. Pred jednim mesecem je dobil Celestina od Plenerja pismo, v katerem mu naznanja, da je grajščina že njegova in mu ponuja, če hoče od njega kupiti gozde. Grajščinskemu oskrbniku je pa že jedenkrat poprej pravil, da to grajščino kupuje. Celestino je peljal v Predvor in mu pokazal gozde. Pogodila sta se za 30.000 gld. Celestina mu je dal 200 gld. are. Plener se je sedaj zares peljal na Dunaj, in stopil v dogovor z Urbančičem, a brez vspeha. Celestini je brzojavil, naj mu pošlje 4000 gld., kar pa ta ni storil. V Ljubljani je Plener najel pisarja Ješenjaka že za grajščinskega oskrbnika. Ko je Ješenjak izvedel, da je Plener hotel nekega agenta oslepiniti za 100 gld. in da sploh nič nima, je stvar ovačil policiji, ki je Plenerja zaprla. Omeniti je, da je Plener od hranilnice kranjske skušal dobiti 60.000 gld. na posodo in da si je bil dal v Ljubljani narediti jako lepo obleko, predno se je bil odpeljal k Urbančiču na Dunaj.

(Rimski grobovi.) Kach 300 korakov od mitnice na tržaški cesti v Ljubljani so delavci našli pri kopanju temelja neke hiše grobe iz rimske dobe. Bili so v njih lonci napolnjeni z sežganimi kostmi, ogljem in glino.

(Izpred porotnega sodišča v Ljubljani) Pri drugi obravnavi dne 2. marca je bil oproščen Valentin Zelnik iz Orehka v kranjskem sodnem okraju. Obdolžen je bil, da je zažgal kozolec Janezu Staretu na Laborah pri Kranju, kar se mu pa ni moglo spričati. — Dne 3. t. m. bil je obsojen kmetijski fant Janez Gaber, iz Papirnice pri Škofljoki v šestletno ječo, ker je pobil in oropal posestnika Valentina Fajdigo. Pri drugi obravnavi ta dan sta bila obsojena fanta Jarnej Kržič in Janez Zorman iz Zaloga, prvi v pet, drugi v triletno ječo, ker sta ubila fanta Fran-

ceta Zarmana. — Dne 6. marca sta bila obsojena zaradi raznih tatvin Matija Uršič in Andrej Babnič. Prvemu so prisodili osem, poslednjemu pa poldrugo leto ječe. Poslednji je bil nedavno obsojen v Halu v sedem let težke ječe in se mu torej kazni le za poldrugo leto podaljša. Tretji zatoženec Boštjan Uršič je bil oproščen. — Dne 9. t. m. je bil obsojen Henrik Kopač iz Idrije zaradi hudodelstva nečistosti v trinajstmesečno ječo. Pri drugi obravnavi bili so oproščeni posestniki V. Šusteršič, J. Bolte, J. Pirnat in pa mizarski pomočnik J. Savinc iz Mengša. Zatoženi so bili, da so bili napali družbo fantov iz Malega Mengša in pri tem ubili Alojzija Sitarja. Ker se je pretep vršil v temi, priče niso mogle nič gotovega povedati, kdo je Sitarja udaril.

(Pretep.) Dne 1. marca sta se pred gostilno Marije Rozman v Stražišču pri Kranju sprla Franc Bertonec iz Godešič in Fr. Trojer iz Srednjega Bitnja. Bertonec je udaril Trojerja tako s krampom po glavi, da mu je prebil čepinjo.

(Častno občanstvo.) Občina Železniki je imenovala gosp. državnega poslanca Antona Koblarja za častnega občana.

(Slovensko posojilništvo leta 1895.) Posojilnica v Gornjemgradu je imela v svojem petem upravnem letu 216.882 gld. prometa, 1982 gld. čistega dobička in 5289 gld. zadružnih zakladov. Od čistega dobička je darovala raznim društvom 105 gld. — Hranilno in posojilno društvo v Nabrežini je imelo v osmem upravnem letu 13.835 gld. prometa in 48 gld. čistega dobička. Rezerva zadruge znaša 235 gld. Mestna hranilnica v Novem mestu je imela v svojem drugem upravnem letu 571.204 gld. prometa in 1674 gld. čistega dobička. Njena rezerva znaša že 1907 gld. — „Centralna posojilnica slovenska“ v Krškem je imela 5. t. m. občni zbor. Zastopanih je bilo 21 deležev (po 100 gld.) in posojilnic (3 s pismenimi pooblastili). K tej denarni zadruzi je pristopilo že 10 posojilnic, katerim je ona dala že nekaj denarnih vlog in posojil. V kratkem izda svoje drugo „Izvestje“ in stopi potem v dotiko z večjimi denarnimi zavodi, osobito s češkimi. — Račun za preteklo leto (4 mesece) se je odobril in izvolilo prejšnje načelstvo. V nadzorstvo so bili pa izvoljeni gg.: A. Levak in Schwentner (zastopnika posojilnice v Brežicah), g. Jak. Rižnar (predsednik posojilnice v Radečah) in gg. Fr. Rohrman in Jarnej Ravnikar (zastopnika mokronoške posojilnice).

(Krška kmetijska podružnica) priredi učne tečaje za suho cepljenje ameriških trt sledeče dneve: v četrtek 26. in v petek 27. marca ter prve dni meseca aprila. Te dni bode tudi delila trte in denarne podpore, katere je vinogradnikom obljubila. — Nove prošnje v ta namen in prošnje za brezobrestna posojila sprejemajo se le vsak četrtek v mesecu. Od vlade je prejela ta podružnica za poplačanje in obdelovanje kupljenih vinogradov 400 gld.

(Vipavska železnica.) Vlada si je izgovorila od konzorcije za vrhniško železnico, da se kolodvor tako zgradi, da se bode železnica najlažje gradila dalje proti Gorici. Vojaški krogi baje posebno žele, da se vrhniška železnica podaljša proti Gorici. Konzorcij za vrhniško železnico je že prosil za dovoljenje za merjenje železnice do Ajdovščine. S to železnico se skrajša pot iz Ljubljane do Gorice za kach 60 kilometrov. Precej upanja je, da se bode gradila ta železnica.

(Šolstvo na Koroškem.) Koroški poslanec Dobernig se je pri razpravi proračuna učnega ministerstva pritoževal, da se brani pisati učiteljem v politične liste. Mož je kot urednik „Freie Stimmen“ najbrž vsled tega mnogo dopisnikov zgubil. Nadalje se je jezil, da se Kranjci vtikajo v koroške šolske razmere. On vladi ne zaupa, ker poslovenjuje, kakor je Taaffejeva in ne brani šolskih oblastev proti slovenskim napadom. Odgovarjal mu je slovenski poslanec Klun. Govornik je navajal, da so šolske razmere na Koroškem neznosne. Jeden podučitelj se je ustretil iz strahu pred deželnim šolskim nadzornikom, jeden učitelj je pa streljal na deželnega šolskega nadzornika in bil zaradi tega obsojen na trimesečno ječo, čemur se je pa s tem odtegnil, da se je obesil. Govornik je zahteval, naj

vlada pošlje nepristranskega komisarja na Koroško, da se bode prepričal, kakšne so tamošnje razmere in priporoča, da razdeli deželno šolsko nadzorstvo, da ne bode nadzoroval jeden nadzornik ljudskih in srednjih šol.

(Višja gimnazija v Št. Pavlu.) V Št. Pavlu na Koroškem mislijo nižjo gimnazijo oo. benediktincov razširiti v višjo. Prihodnje leto otvori se peti razred. Da se dobé potrebni profesorji, prepuste benediktinci stolice na celovškem sementišču, jezujitom.

(Dva otroka sta zgorela) dne 23. februarja v Št. Jakobu ob Krki na Koroškem. Mati je pustila dečka sama doma. Otroka sta, igrajoč se s klinčki, užgala kočjo na samem stoječo. Predno so ljudje prihiteli, sta otroka že zgorela. Jeden je imel sedem, drugi pa tri leta.

(V Tomaju na Krasu) nameravajo ustanoviti posojilnico.

(Kdo bode tržaški škof?) Poreški škof dr. Flapp se je izjavil, da on ne prevzame tržaške škofije. Spoznal je menda, da bi tržaških Italijanov ne mogel zadovoljiti. Sedaj ima največ upanja goriški prošt dr. Jordan, da postane tržaški škof. Tržaško namestništvo pa ima še nekoga drugega kandidata za tržaško škofijstvo, ki je po rodu in duhu pristni Italijan.

(Poraz Italijanov in ireidenta.) Primorske Italijane je poraz Italijanov v Afriki silno poparil. Dosedaj so vedno gojili nado, da jih kedaj italijanski vojaki rešijo Avstrije. Po tem strašnem porazu v Afriki pa tudi Tržačani in Goričani morajo priti do prepričanja, da je Italija še prešlaba, da bi Avstrijo otepla. Najhuje je pa seveda italijanskim Tirolcem. Bili so že ponosni na zmage svojega rojaka generala Baratierija v Afriki, sedaj pa nakrat tak poraz, ki je pokazal, da general Baratieri nima dosti več vojaške sposobnosti, kakor jih je treba kakemu desetniku.

Druge avstrijske novice.

(Preteča kriza.) Razmere mej levičarji in vlado so se že bile tako poostrele, da je kazalo, da bode moral odstopiti grof Badeni ali pa razpusti državni zbor. Levičarji so se v proračunskem odseku bili postavili na stališče, da je osnova železniškega ministerstva brez dovoljenja državnega zbora, nezakonita. Stavili so neki predlog, da se mora to ministerstvo še le s poslovnim zakonom priznati. Badeni je temu odločno ugovarjal. Vzlic temu je pa ta predlog dobil večino. Vlada je z vso odločnostjo zahtevala, da se ta sklep prekliče. Drugi dan so se levičarji že premislili in so se zadovoljili že z neko resolucijo, da državni zbor si nareja svojo pravico, da ima dovoljevati potrebščine za novo ministerstvo. Ker pa tega nikdo odrekal ni, je vsa resolucija povse brez pomena.

(Slovenščina pri najvišjem sodišču.) Ko je postal dvorni svetovalec Schmid, deželne nadsodnije predsednik v Gradcu, je izpraznjeno jedno mesto dvornega svetnika pri najvišjem sodišču. Neki ukaz predsednika najvišjega sodišča odločuje, da se bode od prosilca za to mesto zahtevalo popolno znanje slovenščine. To je pa štajerske Nemce silno razdražilo in dr. Foregger je interpeloval vlado zaradi tega in v svoji interpelaciji naglašal, da sta že dva svetnika pri najvišjem sodišču in okolišu graškega nadsodišča, ki znata slovenski in zahteva, da naj bodeta pri najvišjem sodišču vedno dva svetnika vzeta iz okoliša graškega nadsodišča, ki ne bodeta slovenski znala. Če bi se Foreggerjeva želja izpolnila, bi bilo znanje slovenščine celo ovira pri imenovanju za dvornega svetnika. Kaj tako nesmiselnega pač more zahtevati jedino dr. Foregger.

(Slovanski govori v državnem zboru.) Najvišje sodišče je razsodilo, da imuniteta velja tudi za slovanske govore v državnem zboru. Nekaj čeških poslancev je govorilo v državnem zboru češki. Ti govori pa niso prišli v stenografični zapisnik. „Narodni Listy“, ki so take govore priobčili, so bili konfiskovani, in deželno sodišče ter nadsodišče sta konfiskacijo potrdili, češ, ne more se dokazati, da bi bili poslanci zares tako govorili, ker njih govorov ni v stenografičnem zapisniku. Sedanji pravosodni minister je pa hotel stvar načelno dognati in je po-

vzročil, da je najvišje državno pravdnštvo vložilo pritožbo v varstvo zakona pri najvišjem sodišču, ki je razsodilo, kakor je gori omenjeno. Nemci so jako nevoljni in bi radi videli, da se slovanski govori sploh v državnem zboru ne dovolijo. Po njih mnenju so Slovani sedaj na boljšem, ker lahko govorijo, kar hočejo, kajti predsednik jih ne bode klical k redu, ker slovanski ne zna. Seveda je to popolnoma iz trte izvito. Sedanji predsednik zbornice poslancev zna dobro češki, jeden podpredsednikov je pa Poljak, drugi podpredsednik je pa, če se ne motimo, vešč laščini. Predsedstvo pač lahko pazi na slovanske govore. Seveda, če se bode večkrat slovanski govorilo, se bodo morali vpeljati še slovanski stenografi, kajti drugače stenografični zapisnik ne bode popolen.

(Veronauk na obrtnih šolah.) Učni minister baron Gautsch je obljubil, da se upelje pouk veronauka na vseh obrtnih šolah, koder še ni vpeljan. Nemškim liberalcem to nikakor ne ugaja. Tudi „Grazer Tagespost“ ne more razumeti, čemu bi bil veronauk na obrtnih šolah.

(Odvetniki in sodniki.) Pravosodno ministerstvo namerava, ko se vpelje novi civilno-pravni red, v državno službo vsprejeti več odvetnikov in sicer kot svetniške tajnike in deželne sodnije svetnike.

(Tisočera lokomotiva.) Dne 8. t. m. je minister za železnice vitez Guttenberg, obiskal tovarno v Floridsdorfu na Dolenjem Avstrijskem. Ta tovarna je praznovala slavnost izvršitve tisočere lokomotive. Minister se je v svojem govoru pohvalno izrekel o delu in delavcih.

(Minister vnanjih stvari) grof Goluchowski je potoval v Berlin, da je obiskal nemškega državnega kancelarja kneza Hohenlohe. Gotovo sta se pri tem ministra tudi kaj pomenila o političnih zadevah, zlasti o tem, kakšne posledice za evropsko politiko bode imel pozaz Italijanov v Afriki. Trodržavna zveza sedaj nima več te veljave, kot jo je imela, ko se je pokazalo, da jedna zaveznica se s svojimi vojaki ne more nič posebno ponašati. Pričakovati je, da se Avstrija in Nemčija sedaj poskusite približati Rusiji.

(Znanje jezika pri uradnikih.) Novi češki namestnik grof Coudenhove je naglašal uradnikom, ko so se mu predstavljali, da je temeljito poznanje deželnih jezikov, jeden glavnih pogojev dobri upravi. Kar se je zamudilo, naj se nadomesti. Pristavil je, da to tudi zanj velja. Sicer pa grof Coudenhove dobro češki govori. Želeti bi bilo takih opominov pač mnogim uradnikom na Slovenskem.

(Za hrvatski deželni zbor) bode mesto umrlega dr. Ante Starčevića kandidiral dr. Niko Veljačić. — V Zagrebu je umrl občeznani skladatelj Josip Eisenhuth, kateri je bil tudi dobro poznan med Slovenci, posebno v Ljubljani.

(Mažarsko nasilstvo) zasleduje vedno vse narodnosti, če se ne vdajo brezpogojno. Sedaj so spravili pred sodišče 46 Romunov le zaradi tega, ker so prišli na kolodvor pozdravit narodnega trpina advokata Patitija, ki je bil po nedolžnem radi narodnosti zaprt. Obsodili so izmed 46 teh mož 18 in to do osem mesečne ječe. — Res lepe razmere.

Ogled po širnem svetu.

(Pruski Poljaki.) Prusko vlado grozno jezi da se Poljaki vedno bolj zavedajo. Učni minister je v deželnem zboru se izrekel ne le proti vsem še tako opravičenim zahtevam pruskih Poljakov, temveč še zapretil jim je, da bode vlada že naredila konec njih agitacijam zlasti v Gornji Šleziji. Očital jim je, da so slabi pruski domoljubi, temveč le hrepene po obnovljenju poljske države. Če ministri tako govorijo, potem pač ni čuda, če se noben Poljak še ni navdušil za Prusijo.

(Srbija in Bolgarija) se baje zopet sprijateljite. O tem se sedaj mnogo govori in piše. Neprijateljstvo Slovanov to seveda ni prav, da bi med tema državama vladalo razmerje, kakor je bilo pred srbsko-bolgarsko vojno.

(Na Španskem) jelo je ljudstvo zbirati denar za vojno na Kubi. Baski nabrali so že več tisočakov in hočejo državi podariti vojno ladjo. — Precej drugače ko na Italijanskem.

(Boj med mohamedanci in kristijani.) Dne 22. februarja sta se v Isliku v Mohamedaniji

sprla jeden mohamedanec in jeden kristijan. To je pa dalo povod poboju pri katerem se je rabilo orožje. Osem oseb je obležalo mrtvih, več je bilo ranjenih. Konec poboju so naredili iz Skoplja došli vojaki.

(Poraz Italijanov) v Afriki je mnogo hujši, nego se je sprva mislilo. Abesinci so italijansko vojsko popolnoma razgnali. Od štirih brigad, ki so se udeležile boja, se je le jedna povrnila, tri je pa sovražnik popolnoma razpršil. Več kakor 12000 mož Italijani pogrešajo. Koliko je mrtvih in ranjenih, nikdo ne ve, ker se za cele oddelke ne ve, kam so sploh prešli. Zgubili so Italijani 60 topov, vse vozove, mnogo konj in mulj, 10.000 pušk, 50.000 patron. Generalu Baratieriju vzeli so poveljstvo in ga postavili pred vojno sodišče. Poveljstvo v Afriki je prevzel general Baldissera. Crispijeva vlada je dala ostavko in je Budini sestavil novo ministerstvo. V več krajih v Italiji bile so velike demonstracije proti vladni politiki. Mnogo italijanskih vojakov je pobegnilo, ker se boje, da ne bi jih poslali v Afriko.

Dopisi.

(Iz Celja.) Dne 2. febr. je zborovalo učiteljsko društvo za celjski in laški okraj v drugič. Tega zborovanja se je udeležilo 32 pravih udov (med temi sedem učiteljic) in gostje gospod. V. Rischner, gg. Rošker, Kranjčič, Čremožnik.

Predsednik, g. A. Brezovnik otvori zborovanje z navdušenim nagovorom, v katerem izraža svojo radost nad tako mnogoštevilno udeležbo, ki je nov dokaz raztoče kolegijalnosti in vzajemnosti med učitelstvom. Potem čestita tovarišu gosp. Gnusu na njegovem imenovanju nadučiteljem na Dolu. Nadalje srčno čestita gg. Logarju, Rupniku in Supaneku, ki obhajajo kot društveniki letos 20. letnico. Na to naznani, da nam je čast v imenik društvenikov zabeležiti jednega zastopnika duhovskega stanu, namreč čast. gosp. A. Veternika, kaplana v Trbovljah. Na novo je še pristopila gospod. J. Novak, učiteljica v Galiciji. Dnevni red se je razvijal v glavnih točkah kakor sledi:

1. Pevski zbor odpoje Volaričevo pesem „Oj, z Bogom domovinski svet“.
2. Zapisnik o zadnjem zborovanju se sprejme.
3. Predsednik poroča društvnikom vse važnejše in zanimive stvari iz 1. in 2. številke „Učiteljskega Tovariša“.
4. Sestavi se zapisnik vseh onih društvenikov, ki so zavarovani na življenje pri banki „Slaviji“.

5. Društvo se posvetuje, kako se naj „Knjižnica za mladino“ gmotno podpira. Po predlogu g. predsednika se ustanovi pri društvu književni odsek, čegar določbe naj so:

§ 1. Namen „književnega odseka“ je vsestranska duševna podpora od „Zveze slov. učit. društev“ ustanovljene „Knjižnice za mladino“.

§ 2. Svoj namen dosega s tem, da se vsak v njega odsek podpisani zaveže prirediti mesečno vsaj eno navadno pisno polo izvirnega ali poslovenjenega gradiva za natis.

§ 3. Ta obveza velja vsikdar le za jedno koledarsko leto, v katerem se je dotični podpisal.

§ 4. Honorar razdeljuje se pri vsakoletnem glavnem zboru učiteljskega društva in sicer tako, da dobi 10% učiteljsko društvo za celjski in laški okraj, 20% dobrodelna ustanova našega društva, 70% pa pisatelj v razmerji svojih prispevkov.

§ 5. Denar oskrbuje društveni blagajnik, toda ločeno od rednih društvenih računov.

§ 6. V kateri namen in kako (glavnico ali le vsakoletne obresti) naj se porabi „dobrodelna ustanova“, to določi društvo. Porabiti se sme le, kadar znaša najmanj 100 K.

§ 7. Ustanova se sme pred, nego je dosegla v § 6 določeni znesek, porabiti le: a) ako „Knjižnica za mladino“ preneha izhajati in se drugo slično podjetje ne ustanovi; b) ako preneha učit. društvo za celjski in laški okraj; c) v posebnih izvanrednih slučajih, ako društvo z $\frac{2}{3}$ glasov sklene.

§ 8. „Književni odsek“ voli odbor, sestoječ iz treh udov, ki ima nalogo, došle spise pregledovati, urediti in za tisk prirediti.

6. V imenu računskih pregledovalcev poroča g. Šah.

7. Gospod Zidar, ki se odlikuje kot marljiv in spreten predavatelj, je na kratek, a prav jasen način razložil metodo početnega poduka v spisu, katero zastopa ravnatelj F. Frisch. K teoretičnem delu je dodal dobro sestavljeno učno sliko, kako je berilni spis „Solnce in veter“ prirediti za sporno nalogo v tretjem in 4. šolskem letu. Živahne debate se je posebno g. Petriček udeleževal.

8. Rešitev vprašanj iz vprašalne knjižnice.

9. Sprejmejo se nastopni predlogi:

a) Društvo priredi v velikih počitnicah skupni izlet v solčavske planine.

b) Listu „Ljubljanski Zvon“ se radi čast in ugled vsega učiteljstva skrunjajočega odstavka v povesti „Sama svoja“ (v 9. štev. 1. l.) javnim potom izreče obžalovanje.

c) Krajnemu šolskemu svetu celjske okolice se izreče zahvala, ker društvu blagohotno prepušča šolske prostore.

d) Za spomenik pokojnega A. Praprotnika, ki je bil častni član društva, se daruje 5 gld.

e) Naroči se jeden iztis knjige „Domača vzgoja“, spisal J. Dimnik.

Iz šmarskega okraja. (Sadjereja). Šmarski okraj ima veliko in lepo drevesnico tik trga ob okrajni cesti. Ta drevesnica ima namen, da se učenci v njej uče praktično sadjereje. Posestniki šmarskega okraja pa dobijo po najnižji ceni žlahtna drevesa najboljših vrst za sadenje. Pri cerkvah se je ravnokar oznanilo, da se bodo drevesa prodajala letos iz okrajne drevesnice po 20 kr. komad.

Kdor si pogleda drevesa v drevesnici in ve, koliko dela stane, preden se drevo za saditev pripravi, mora priznati, da je cena tako nizka, da nižja ne more biti. In vendar se drevesa od domačih gospodarjev malo kupujejo!

Kakor drugod, vlada tudi tukaj lenoba. Kamor človek pogleda, povsod je za sadno drevje še prostora dovolj, pa nihče ga ne vodi. Ugodnejši kraj za sadno drevje je težko najti!

Če človek opazuje opoldne šolsko deco v Šmarji in drugod, vidijo njo brez kruha, od gladi propalili lic. Kako bi ta deca rada suho sadje v šolo nesla, če njej stariši ne morejo dati kruha. Kolikokrat bi se lahko otroci in stariši doma nasitili s suhim sadjem, ko bi ga imeli.

Ker kruha povsod primanjkuje, bi se moralo sadno drevje saditi. Iz otrok, ki stradajo kruha, ne more nič prida delavec zrasti, za voake pa celo niso.

Žalostno znamenje pa je za celi šmarski okraj, da je lani vojaška komisija, ko je izberala novince, izrekla, da slabšega materijala za vojake nikjer drugod ni našla.

Tu morajo posegati duhovniki, učitelji in vsi razumnejši posestniki vmes z izgledom in podukom. Zemljo imamo rodovitno, tudi primerne lege, pa brez truda se ne doseže nič.

Skrbimo, da se letos vzame vse drevje iz drevesnice — okoli 1000 kom. ga je — in da se posadi. Kakor smo lani videli, se sadje tudi lahko dobro proda. In kdo se denarja brani? Pijačo napraviti iz sadja tudi ni težavno. Prija pa telesu in duši bolje, kakor vsaka druga.

Narodno-gospodarske novice.

(Umetno maslo.) Sedaj napravljajo po tovarnah iz loja neko snov, ki je nekoliko podobna surovemu maslu. Seveda tako zdrava ni in tudi ne more veljati za postno jed. Kmetovalci pa imajo tudi škodo, da se taka zmes za surovo maslo prodaja. To je naravnost goljufija. Pruskemu deželnemu zboru se je predložil načrt zakona, s katerim se bode omejila prodaja takega masla. Želeti je pač, da se tudi v naši državi vpelje tak zakon.

(Učni tečaji na tehnološkem muzeju na Dunaju.) Na tem zavodu so se osnovali učni tečaji za izobrazbo stavbeno mizarskih mojstrov. Tečaji bodo trajali po 8 tednov in bodo štirikrat v letu. Za sprejem v te tečaje imajo prositi stavbinski mojstri ali pomočniki, katere priporoči občinski urad, zadruga, strokovno društvo ali trgovska in obrtna zbornica. Prošnje je doposlati ravnateljstvu tega zavoda. Prošnja mora obsegati ime prosilca, koliko časa je mojster ali pomočnik, kateri trgovski ali obrtni zbornici je

pristojen in stanovanju prosilčevemu najbližje železniško postajo. Povedati mora prosilec, če je že izurjen v strokovnem risanju in kje si je to znanje pridobil. Učnina znaša 40 gld., vpisnina 2 gld. Manj premožni se bodo oprostili šolnine in se bode jim dovolila štipendija po 120 gld. za mojstre in 95 gld. za pomočnike. Poleg tega se jim povrne vožnja v tretjem razredu. Prošnje za ustanove je poslati trgovskemu ministerstvu. Če je prošnji priloženo ubožno spričevalo je prosta koleka. Prvi tečaj se začne dne 25. marca. Prošnje je vložiti do dne 5. marca. — Osnovali so se tudi učni tečaji za čevljarstvo. Ti tečaji trajajo šest tednov. V prošnjah je mej drugim tudi navesti, če je prosilec obiskoval obrtno nadaljevalno ali strokovno šolo. Sicer so pogoji podobni pogojem za tečaje za stavbenomizarske mojstre. Učnina znaša 25 gld., vpisnina 2 gld. Manj premožni dobe štipendije po 90 oziroma 70 gld. in se oprostijo šolnine. Prvi tečaj se začne dne 23. marca. Prošnje za vsprejem je vložiti do dne 5. marca.

(Surovo mleko) piti je nevarno. Nedavno sta dve ženski umrli, ker ste pili surovo mleko bolnih krav. Priporoča se toraj mleko vselej skuhati predno se pije, kajti pri kuhanju se uničijo vse živice raznih bolezni.

Razne stvari.

(Drag poljub.) V Debrečinu je bil te dni god soproge nekega stavbenega mojstra. Ko so bili vsi posebno židane volje, je bogat trgovec Miha Kovač prosil neko lepo gospo za dovoljenje, da jo sme poljubiti. Vsi so bili neprijetno iznenadeni. Lepa nagovorjena gospa je pa neprijetnemu položaju takoj naredila konec. Rekla je: Prav rada vam dam se poljubiti, ako daste 100 gld. za debrecinsko vseučilišče. Trgovec takoj izvleče listnico in iz nje vzame pest bankovcev, ter jih da lepi gospej. Ko so denar prešteli, bilo je 105 gld.

(Goreč železniški vlak.) Pri Orosvaru se je vnel voz vlaka naložen s petrolejem prihajajoč iz Ogerske Sobotice. Vlak so ustavili in z veliko težavo odpeli goreč voz od vlaka. Potniki so morali iz kupejev. Voza ni bilo moč rešiti. Sod za sodom se je razletel mej velikim pokanjem. V velikem viharju je plamen švigal silno visoko. Od voza so ostali samo železni deli, vse drugo je zgorelo. Ogenj je tudi tir ne koliko poškodoval. Po daljem postanku je dalje peljal vlak.

(Strašna eksplozija.) V Ivangradu v transvaalski republiki v Ameriki se je vnelo na kolodvoru osem vagonov dinamita. Jeden del mesta je skoro popolnoma razrušilo. Nad 500 ljudi je mrtvih. Več sto ranjenih. Vse hiše v obližju kolodvora je kar odneslo. Kaka moč je bila, vi deti je iz tega, da je razpah napravil v tla 30 čevljev globoko luknjo.

Koledar.

Sobota (14) Matilda, kraljica; Evtihij, mučenec. — Nedelja (15) IV. postna (sredpostna). Longin, mučenec. Felicitas, dev. in muč. — Ponedeljek (16) Heribert, škof; Evzebij, opatinja; Evgenija, mučenica. — Torek (17) Jedert, devica; Agrikola, škof; Patricij, škof. — Sreda (18) Edvard, kralj; Ciril Jeruzalemski, škof. — Četrtek (19) Jožef, ženin Marije Device. — Petek (20) Nicetas, škof; Joahim, oče M. D. — Prvi majek dne 22. ob 1. uri 2 minut po noči.

Sejmi.

Dne 14. marca v Staremtrgu in Slov. Gradcu. Dne 15. marca v Poličanah in Rogatcu. Dne 16. marca v Št. Lenartu v Slov. goricah. Dne 17. v Podčetrtku in Trbovljah.

Loterijske številke.

Gradec 7. marca 1896: 69, 5, 20, 57, 47
Dunaj „ 1, 75, 6, 72, 4

†

Žalostnim srcem javljamo vsem našim sorodnikom in prijateljem pretužno vest, da je Vsemogočni našega ljubljena

Jarnej

danes ob 10. uri dopoldne k sebi poklical.

Pogreb bode v soboto, 14. sušca ob 9. uri dopoldne.

(95) 1 **Rodbina dr. Žižek.**

Zahvala.

Slavna „Družba sv. Mohora“ v Celovcu in slavna „Družba sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani, darovali sta „Kmetijskemu bralnemu društvu“ v Krčevini pri Ptuj 40 zelo zanimivih in poučljivih knjig. Za ta blagodušni dar izreka podpisane v imenu odbora najiskrenejšo zahvalo.

Ptuj, dne 9. marca 1896.

Dragotin Zupančič,
predsednik.

Zahvala.

Potrjim srcem javljam, da je v četrtek dne 5. t. m. v St. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem naš nepozabni sin, oziroma brat, častiti gospod

Jožef Piki,

po dolgi mučni bolezni, spreviden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal in bil dne 7. t. m. zemlji v večni počitek izročen. Če nam kdo more olajšati našo bolelost in žalost, storili so to prebivalci St. Jakobske fare. Njih prijateljstvo in prijaznost in priljubljenost, katero je dragi rajnik med farani užival, so nam veliko tolažilo. Zahvalujemo se tem potom vsem znancem in prijateljem, ki so v tako mnogobrojnem številu našemu Jožetu zadnjo čast izkazali. Posebna hvala gre častiti duhovščini, slavnemu županstvu, vrli požarni brambini in pevcem ter sploh vsem, vsem vam, ki ste se pogreba udeležili. Kar pa je preč. gosp. župnik Aplén za ranjkega storil, za to požrtvovalnost in ljubezen nimamo dosti zahvale. Zato mu le kličemo: Bog plati!

V Celji, dne 9. marca 1896.

Žalujoči ostali.

Dr. S. Kaisersberger

bivši triletni sekundarij in sicer za poredoma na medicinskem, kirurškem in sifilitičnem oddelku ter asistent na porodnišnici v ljubljanski bolnišnici, bivši c. kr. rudniški in c. kr. okrajni zdravnik sedaj

distriktni zdravnik v Mozirji

opozarja na svojo bogato založeno domačo lekarno. Uporablja tudi novo zdravilo „Schilddrüsenpastillen“ ter jedino uspešno zdravilo zoper davico: „Heilserum“.

V Mozirji, dne 10. marca 1896.

Dr. S. Kaisersberger,

(61) 3=1

distriktni zdravnik.

MUSIK.

„Sokolska koračnica“ za glasovir 30 kr. po pošti 32 kr.
za citre 40 „ „ „ 42 „
„Mrak“, slov. pesmi za glasovir 30 „ „ „ 32 „
„Pesni venec“ potpourri slov. pesem za glasovir 90 kr.
„Milica“, polka franc. za glasovir 20 „
„Naprej zastave Slave“, Quartet 20 „
„Planinska rožica“, čveterospev 20 „
Nedved „Domu in ljubezni“ za moški zbor in tenor solo 60 kr. po pošti 63 kr. (60) 3=1

J. Giontini v Ljubljani.

DEČKA

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev, kateri ima veselje do tiskarstva, sprejme

Dragotin Hribar v Celji.

Hiša na prodaj.

Na prodaj je hiša z zemljiščem, pripravna za gostilno in kovačijo. Hiša leži blizu železniške postaje in ob okr. cesti. Kovača bi zelo potrebovali in tudi gostilna bi dobro vspevala, posebno če se naredi kegljišče. Več se izve pri Jurij Labotar, Hotunje pri Ponkvi na j. žel. (62) 1

Razpis.

Za zdravniško okrožje Slatina, obstoječe iz občin Slatina, Sent. Mohor, Brestovec, Sv. Katarina, Plat, Spod. Sečovo, Sv. Trojica, Nimno, Rankovec, Tokačevo, in Kostivnica v obsegu 59 km. in 6871 prebivalci se razpisuje služba zdravnika. — Nagrada 877 gld. — Prošnje do 31. marca t. l. na okrožno-zdravniški odbor na Slatini. — Položiti je dokaze zahtevane v § 15 dež. zakona, z dne 23. junija 1893. l. priobčenega v dež. zakoniku št. 35.

1. Avstrijsko državljanstvo.
2. Dokaz sposobnosti in dovoljenja izvrševati zdravniški poklic.
3. Spričevalo zadržanja.
4. Znanje slovenskega in nemškega jezika.

(63) 3=1

Poslano.

„Družba sv. Cirila in Metoda“ zavarovano ima svoje posloplje v Trstu, v katerem se nahaja družbina šola, pri banki „Slaviji“. Po noči med 24. in 25. dnem decembra 1895 vnelo se je na doslej neznan način to posloplje in banka „Slavija“ povrnila je družbi v polnem naznanjenem znesku škodo, ki jo je napravil požar. To nama daje povod, da se banki „Slaviji“ najtopleje zahvaljujemo ter da jo priporočamo slovenskemu svetu z vsem prepričanjem. „Družba sv. Cirila in Metoda“ vé najbolje ceniti, kako važno je za nas, da se vedno ravnamo po geslu: svoji k svojim!

V Ljubljani dne 1. februarja 1896.

Za glavni odbor družbe sv. Cirila in Metoda.

Tomo Zupan,
predsednik.

Anton Koblar
blagajnik.

Na prodaj 100 polovnjakov

pristnega, dobropitnega štajerskega vina,

Anton Gregorič,

veletržec v Ptuj. (64) 5=1

Deček 17 let star iz dobre kmetijske hiše želi v kratkem vstopiti za ključar-skega, mizar-skega ali kovaškega učenca. Najraje bi bil ključavničar. — Več pove upravnistvo „Domovine“. (59) 2—2

Milan Hočevar

trgovina s špecerijskim blagom

Celje, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

prodaja: (57) 3—2

Sladkor rafinad kg. 35 kr.

Kava s prav dobrim okusom kg. gl. 140

Služba organista in cerkovnika

odda se takoj pri farni cerkvi na Teharjih. Prošnje pošiljajo naj se: (51) 3—3

Kn. škof. župniškemu uradu na Teharjih pri Celju.

(34) 25—6 **Ozira vreden zaslužek**

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pis-mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Milan Hočevar

trgovina špecerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotav-ljajoč dobre in cene postrežbe.

Najzbornejše in najcenejše
členkaste travniške brane
izdeluje in iz zaloge prodaja poleg družih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER

v Žaleu pri Celju

Cena jednouprežni brani 26 gld.
„ dvouprežni „ 32 gld.

Te brane se niso obnesle samo na travnikih z najboljšim uspehom, ampak tudi na polji pri pomladanski in jesenski setvi za poravnavo brazd in umetnih gnojih, kakor tudi še posebno za zrahljanje po zimski mokrotni ali po plohah nastale površne skorje, kar prica polno priznanjskih pisem.

Dalje proizvajajo vse v livarsko in strojno stroko spadajoče predmete za žage, mline in druge obrtnijske namene, kakor: Zobna koleša (vsake vrste), železna vretena, logarje, kolobarje za jermena, zamašnjake (Schwungräder), sploh vse sestavne dele za stroje; potem razne vlitte plošče, kotle, uteže, (tudi za ure), rošče, itd. itd.

Cene so nizke, delo pošteno, postrežba prijazna in točna.

LEOP. SCHARNER

— marelar —

Ungarthorgasse — V PTUJI — Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo

dežnikov in solčnikov

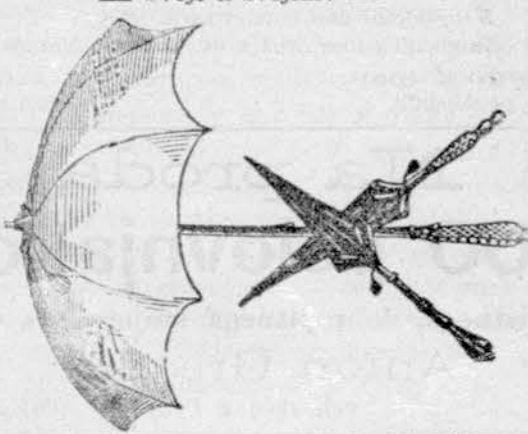
najlepše izpeljave po zelo nizkih cenah.

Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.

Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje

bodisi dežnikov ali solčnikov.

— Svoji k svojim! —

Sivalni stroj (Singer),

le malo rabljen, nadalje še skoro nova sobna oprava iz mehkega lesa in sicer: omare za obleko, postelje, kuhinjsko orodje itd. prodaja se za vsako le količikaj ugodno ceno. — Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo „Domovine“. (60) 3—2

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina umetnin v Celji

„Sveta družina“, sv. Ciril in Metod
in druge različne svete podobe

v oljnatih barvah in jeklorezih priporočam vis. čast. duhovščini, g. uradnikom, učiteljem, slavnemu občinstvu. Dajem tudi na mesečne obroke. Cena podobam 5, 6, 7 in 8 gld.

Podobe „Sveta družina“ brez okvira po 10, 15, 20, 25, 50, 60, 90 kr. in 1 gld. Sprejemnice in molitve za bratovščino 100 kom. 3 gld.

FRANC ČUDEN

Ljubljana, Mestni trg 25.

Največja zaloga vsakovrstnih
srebrnih in zlatih žepnih ter stenskih ur.

Vedno lepa izbira
najnovejših srebrnih in zlatih verižic,
kakor tudi druge srebrnine in zlatine.

Popravila izvršujejo se natančno in točno. Za dobro in solidno delo se jamči.
Cenike razpošiljam na zahtevanje brezplačno.

Glavno zastopstvo za Kranjsko

svetovno znane tovarne „Stiria-koles“ tvrdke Iv. Puch & drg. v Gradcu, tovarne „Premier-biciklov“ in več družih glasovitih tovarn.

Naturno figovo žganje, dvakrat kuhano, 50% močno, liter a 50 kr.

prodaja Franc Pastotnik, posestnik v Blagovici, pošta Lukovica (Kranjsko).

Vzorec se pošilja franco.

(56) 10—2

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—5. popoldne

v lastni hiši

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato, kavčuk ali platino podlago in plom-bira z zlato itd. podlago po ameri-kan-skem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delom. Zobovje ne ovira čisto nič žvečenja ali govorjenja. (18) 12—3

Mehanična delavnica

tovarne Iv. Pucha, Poljanska cesta 31 v moji hiši.

Popravila naj blagovolijo gospodje kolesarji takoj poslati, ker pozneje je več dela in bi se ne moglo takoj postreči.

Ceniki so vedno na razpolaganje.

Cena letos jako znižana.

Kathreiner
KNEIPP'S SLADNO KAVO

Se dobi povsod - ½ Kile za 25 kr.

Kaj je
Kathreiner
Kneippova sladna kava?

To je zdrava hišna in družinska pijača, ki se izdeluje v Kathreiner-jevih tovarnah ter ima podoben okus kakor prava bobova kava. Poleg drugih prednostnij se ta sladna kava že po tem okusu odlikuje pred drugimi takimi izdelki.

Kathreinerjeva kava je najoku-snejša, neizdravejša in najcenejša primes k bobovi kavi. Ona je čisto priroden plod v celih zrnih in se rabi

velikim pridom namesto cikoriije in

drugih zmletih tvarin, ki se h' kavi mešajo, o katerih se pa kupec ne more prepričati, is česa da so; uradne preiskave so pa dokazale, da so taki kavini nadomestki dostikrat s raznimi pritliklinami popačeni. Iz začetka se vzame ena tretjina Kathreinerjeve in dve tretjini prave kave; pozneje pa vsake polovico.

Tako postane kava veliko bolj zdrava in tudi mnogo cenejša. Kathreinerjevo kavo priporočajo najimenitnejši zdravniki, vsaki dan je bolj obrajtana kot zdrava redilna pijača v javnih zavodih, kakor tudi v stotisočeri družinah. Dobra je pa tudi »čista«, to je, brez primesi bobove kave, ker je zdrava, lahko prebavljiva, redilna in ob enem okusna jed.

Vsaka vestna gospodinja in mati, vsak prijatelj kave, ako mu je mar za lastno zdravje, naj rabi odslej Kathreiner-Kneipovo sladno kavo.

Le na to naj vsak pazi, da ne bo goljufan s kakim ničvrednim ponarejenim izdelkom, zato naj jemlje le izvirne bele zavoje z varnostno znamko, kakor se tu na strani vidi, ter s imenom.

Kathreiner!

Pozor! Bodite previdni in ne pustite se prekaniti. Pristna „Kathreinerjeva kava“ ima vedno enake, bele zavoje in se nikdar ne prodaja odkrita in na vago.

